ל) [עירובין ב:], ב) ולר"ש. ל"ק,
 בשמאל. ל"ק, ד) לקמן כו.
 ובחים יא. כה, כ) [לעיל ו. וש"נן,
 סוטה יד., ז) ל"ק ממ"ו,
 אומרהל בין מ"ן אומר כל בין מ"ן,

מ) [ויקרא ה], ט) נ״א הקומן. נ״ק, י) כמטאת דבימין היא. נ״ק, כ׳ נ״ל מליקה, ל) כר״ש דכהונה.

ל"ק, מ) שייך למילף דליתא. ל"ק, נ) דסיינו היקשא חטאת גופיה

מג"ש. ל"ה. ם) ורב נחמו פליג.

תורה אור השלם

1. לא תַאָפֶה חָמֵץ חֶלְקֶם נְתַתִּי אֹתָה מַאִשָּׁי קדש קָדְשִׁים הָוֹא כַּחַשְּׁאת

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד״ה לקידוש קומן היכא דמקדש:

שימה מקובצת (המשר)

לישב הסוגיא אליבא דכ"ע

אפי׳ למ״ד חוזר ומלמד בהיקש

וכאשם:

ויקרא וי

כל המנחות פרק ראשון מנחות

בסוף התודה (דף פג.) ובובחים פרק דם חטאת (דף נת.) מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית אף כל כו' ופריך ידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא דכל מקום שנאמר אנבע וכהונה אינו אלא ימין ומשני כדי נסבה אי נמי סבר לה

דמכשר ר' שמעון זריקה בשמאל כדמוכח בסמוך ומייתי לה בפרק קמא דובחים (דף יא.) ופרק שני (דף כה.) מאי טעמא דרבי שמעון בא לעובדה בכלי עובדה בשמחל כחשם והיינו בזריהת חשם שהוח בשמחל דבקבלה לא מיירי דאפי׳ חטאת נמי לא בעי ימין בקבלה לרבי שמעון כדמוכח בפ"ב דובחים (דף כד.) דאמר ר' שמעון וכי נאמר יד בקבלה כו' ולריך לתרץ דהאי תנא סבר לה כר' שמעון אבל ר' שמעון לא סבר לה כוותיה ואם תאמר לפר"ת יח] אי נמי גרים מלק מליקה נפקא לן בפ"ק דחולין יש (דף כא.) מדכתיב ואת השני יעשה עולה כמשפט דדרשינן כמשפט חטאת בהמה מה חטאת בהמה אינה באה אלא מן החולין וביום

ובידו הימנית והתם נמי פריך ימנית מדרבה בר בר חנה נפקא ומשני ב] 0 דכהונה בעי אלבע ומהיקשא נמי דואת התורה נפקי עופות למאן דאית ליה היקשא כמו שפירשתי בריש פירקין ויש לומר דמליקה שהיא כנגד שחיטה לא נפקא ובחואה מיירי דבעיא ימין אי נמי ההוא חנא סבר לה כההוא חנא דפליג בפ"ב דובחים (דף כד.) על ר' שמעון ופוסל קבלה בשמאל משום דקסבר מקרא נדרש לפניו ולאחריו ומוקי אלבע דכחיב גבי חטאת גם על קבלה ולדידהו ילפינן שפיר מליקה בימין מחטאת דקבלה לא 🕫 שייך למילתא דליתא בטוף וילפינן מליקה אבל ר׳ שמעון דקאמר קבל בשמאל כשר ולית ליה ימין בחטאת בהמה אלא בהואה לחודה בעולת העוף נמי לא הוה בעי ימין במליקה אלא בהואה דוקא ואם מאמר כיון דר"ש פליג במליקה א"כ מחניתין דובחים פרק חטאת העוף (דף פת) דמלק בשמאל כו' לא אחיא כרבי שמעון הא ע"כ כר"ש אחיא מדקחני סיפא או בלילה אינו מטמא בגדים אבית הבליעה ומפרש טעמח משום דכל שפסולו בקודש אינו מטמח בגדים כו' ומפרש בגמ' דכיון דהך שחיטה מחרם את האיסור פירוש שאם עלה לח ירד והיינו כר' שמעון דלר' יהודה נשחטה בלילה תרד דממעט לה מואת היא העולה בפ"ב דובחים (דף מ:) ויש לומר דההוא תנא סבר לה כר' שמעון בחדא באא ופליג עליה בחדא אי נמי אפילו ר' יהודה היה מודה בעופות דלא ירדו משום לילה כיון דהוה פסולו בקודש דלא כחיבי מיעוטי אלא בבהמה ואם תאמר דברים המובח מקדש (שם פג:) מפקי ר' עקיבא ור' יוסי הגלילי מעולה וכבשים דמובח מקדש את הראוי לו ומאן דרריש מכבשים פוסל הרבה בעוף יותר מבהמה וי"ל דר׳ יהודה סבר כמאן דדריש מעולה ולא כבשים או משאר דרשות דהתם ורבינו שמואל מישב גירסם הספרים ומפרש והרי זריקה דלא כמיבא בה אלא כהונה ותנן זרק בשמאל פסול ב־! ומכיון דתנא כל הזבחים שקיבל בשמאל פסול כל שכן זריקה שהיא עיקר כפרה ולא פליג רבי שמעון אלא אקבלה ואי הוה פליג אזריקה הוה ליה לאשמועינן כח דהיתירא דמכשר ר' שמעון בוריקה בין וכל שכן בקבלה וא"ת וכיון דילפיטן אלבע דסטאת מג"ש בר] מאלבע מצורע דהוי בימין היכי ילפיטן ימין בשאר קרבנות ממטאת בהיקישא דואת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא בריש איזהו מקומן וזפחים ג.) אי דבר הלמד בג"ש חוזר ומלמד בהיקישא או לא ונרא' מחוך כך דכל שכן דניחא הכי טפי דהכי פריך והרי זריקה דלא כמיצא ביה אלצע ולא פליג ר' שמעון ואע"ג דדרשינן ימין מהיקישא דחטאת הניחא למ"ד דבר הלמד מג"ש חוזר ומלמד בהיקישא אלא למ"ד אין חוזר ומלמד בהיקישא אמאי לא פליג ר' שמעון והשמא הא דמשני בחולין (דף כב.) סבר לה כר' שמעון דכהונה בעיח אלבע היינו כמ"ד חוזר ומלמד בהיקישא ואידך שנויא דמשני בפרק החודה (לקמן פג.) כדי נסבה הוי כמ"ד אין חוזר ומלמד בהיקישא ומיהו בפרק קמא דחולין (דף כב.) ליתא שינויא דכדי נסבה אבל בסוף דם חטאת (לקמן נח.) משני תרווייהו ומיהו אפשר דהכא מודו כולי עלמא דחוזר ומלמד בהיקישא כיון דמצורע חול דהוא מלמד ראשון ולחירוץ זה אנו צריכין בסמוך דדריש בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת ⁰ דהיינו ^{בה]} חטאת והיקישא גופיה מג"ש ילפינן לה: פריב בברייתא. הקשה בקונטרס ^{בו]} ליחי מקמיצה דלא כחיב בה אלא כהונה וחנן קמץ בשמאל פסל ולא פליג רבי שמעון וחירץ דהיינו טעמא דלא פליג ר' שמעון דנפיק ליה דשמאל פסול מקדשי קדשים היא כחטאת וכאשם וקשה דאי ידע לברייתא דבסמוך מאי קשיא ליה מזריקה הא בהדיא פליג דמכשר זריקה בשמאל כדקתני לעובדה בכלי עובדה בשתאל כאשם דהיינו מריקת אשם ונראה דהוה תשני מיד יד נפקא: ולכואן דאמר גמי בעי קידוש כת קותה יעודה בכל שורם בשתחו בחום להיקו מוס להיקו חשם ותחה יחוד למוס מוסף ול בוא האסר בסי בצי קירוש קומין. היינו רב נחמן בר' ילחק ואימוחב לקמן בהקומץ רבה רדף מו) ומכל מקום ניחל בין לפרושי מילמיה דר' שמעון ככולי עלמל: בשמאר אבשורי מבשר. פירש בקונטרס כדאמריין לקמן בא לעובדה בכלי עובדה בשמאל כאשם וקשה דהחם מיירי במעלה הקומן בכלי שרת לקדשו לעולם אימא לך דבעי נחייה בימין כמו שהקמילה בימין ובובחים בכלי שרת לקדשו לעולם אימא לך דבעי נחייה בימין כמו שהקמילה בימין ובובחים

שימה מקובצת

בשמאל מכשיר ר"ש אין לומר אחר שקמצו בימינו נתנו בשמאל ומניחו בכלי שרת דבהא לא מכשיר ר"ש כדאיתא הקומץ רבה קבל בימינו לשמאלו יחזיר לימינו

והרי זריקה כו' ותנן זרק בשמאל פסול ולא פליג רבי שמעון אמר אביי פליג בברייתא. תימה דחין זה מין כא במשנה כשום מקום ועוד הקשה ה"ר יעקב מאורלינ"ש אמאי בון פליג רבי שמעון נהי דלא כתב בה אלא כהונה מ"מ אתיא מהיקשא דואת התורה דאמר לקמן דשמאל ו פסול מקדש קדשים היא "(כמנחה) כחטאת וכאשם: מכהונה

> והרי זריקה דלא כתב ביה אלא כהונה ותנן זרק בשמאל פסול ולא פליג ר' שמעוז אמר לאביי פליג בברייתא דתניא יו קבל בשמאל פסול ור"ש מכשיר זרק בשמאל פסול ורבי שמעון מכשיר ואלא הא דאמר רבא יד יד לקמיצה למה לי מכהונה נפקא חד לקומץ יוחד לקידוש קומץ יולרבי שמעון דלא בעי 🗓 קידוש קומץ ולמאן דאמר נמי דבעי קידוש קומץ זו לד' שמעון יובשמאל אכשורי מכשר יד יד דרבא למה לי אי לקמיצה גופה אליבא דר' שמעון מדר' יהודה בריה דר' חייא נפקא יידאמר פו ר' יהודה בריה דר' חייא מאי מעמא דר"ש דאמר קרא יקדש קדשים היא כחמאת וכאשם בא לעובדה ביד עובדה בימין כחמאת בא לעובדה בכלי עובדה בשמאל כאשם לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חומא סלקא דעתך אמינא הואיל ואמר רבי שמעון שלא סיהא קרבנו מהודר כי קמיץ לה נמי בשמאל תתכשר קמשמע לן: חֹאקמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח

בן במירא נימא דיחזור ויקמוץ ושמא סחם לן חנא דלא כוומיה אי נמי יש לחלק בין קמילה פסולה לקמילה הנעשית מפסולין:

ליה מכהונה כדאמרינן לעיל [ע"א] לרבי שמעון כהונה בעיה הלבע: מהי טעמה דרבי שמעון. דחמר שלה בכלי שרת יב] עובדה כשרה בפ"ג (לקמן כו.): יג] קדשי קדשים וגו'. במנחה כחיב: כא לטובדה כיד. שלא קידש קומן בכלי אלא קמן והוליך והקטיר בידו עובדה בימין "ד" 'יכחטאת [דחטאת] לבד בימין היא דכתיב בה אלבע וכהונה ולקח הכהן מדם החטאת באלבעו (ויקרא ד): לעובדה בכלי. שקידש קומן בכלי עובדה לקידוש קומץ בשמאל כאשם מנורע דכחיב ביה שמאל. אלמא מדאקשי לחטאת מהכא נפקא דכל עבודות מנחה הנעשות ביד ימין בעינן ויד יד למה לי: לקומץ דמנחת חוטא. אילטריך יד יד:

פליג בברייתא. וה"ה י] למתניתין. ואי קשיא ליתיב מקמילה דלא כתיב

אלא כהונה ותנן (לעיל דף ו.) קמן בשמאל פסול ולא פליג רבי שמעון מריץ היינו טעמא דלא פליג במנחה כדאמרינן לקמן דנפקא ליה

נפקא. דהא כתיב בהחי וקמן הכהן

ואמר רבא לעיל וע״אן לרבנן דהיכא דכתיב

אלבע או כהונה אינו אלא ימין יד יד

למה לי: לקידוש קומן. (b) דכי מקדש

להומץ בכלי יתנהו בימינו לתוך הכלי:

ולרבי שמעון דלא בעי קידוש קומץ.

בפ"ג (לקמן כו.) דקתני שלא בכלי שרת

פסולה ורבי שמעון מכשיר ח] ופליגי

תרי אמוראי לקמן בגמ׳ [שם] ר׳ ינאי ור׳

נחמן בר ינחק חד אמר טעמא דרבי

שמעון דלח בעי מתן כלי בן דכיון

דקמץ מכלי שרת מעלהו ומקטירו אפי׳

במקידה של חרם וחד אמר הכל מודים

בקומן שטעון קידוש והא דמכשר ר'

שמעון שלא בכלי שרת ין בהקטרת

המנחהט) קאמר והיינו דקפריך ולרבי

שמעון דלא בעי קידוש קומן כדמפרש

רבי ינאי ולרב נחמן יא] דאמר נמי

ר׳ שמעון בעי קידוש קומן בשמאל

שמעינן ליה דמכשיר ר' שמעון לקידוש

קומץ כדאמרינן לקמן בא לעובדה

בכלי עובדה בשמחל כחשם: יד יד

והרי מליקה אבל זריקה לכ"ע פסולה בשמאל הא ליהודה בריה דרי חייא זריקה בשמאל כשרי (רק) [דהא] קאמר עובדה בשמאל כאשם וגם לפ"י הר"ר אלתנן קשה דסוגיא זו אתיא במ"ד דבר הלמד בגו"ש אינו דרבא למה לי אי לקמילה גופה. דתיהוי בימין דלרבי שמעון לא נפקא חוזר ומלמד בהיקש הא למ״ד . חוזר ומלמד זריקה בשמאל פסולה והא יהודה בריה דר׳ חייא אית ליה חוזר ומלמד אפ״ה קאמר דזריקה כשמאל כשרה וצ״ל דיהודה בריה דר׳ בבלוע בפרק דם חטאת אבל ימין לא ילפינן מיניה הלכך לא ליף יהודה בריה דרבי חייא . ימין בשאר קדשים מחטאת. מהר"פ: סן דאמר ו) וה"ה במתניתיו ואי קשיא ותיב מקמיצה: ו) דשמאל פסל 'תיבת לקמן נמחק: ע) כלי כיון דקמצו מכלי: ין שרת בהעלאר ע"ג המזבח וקאמר: ולרב נחמן נמי דאמר כו׳ קדוש קומץ שמעינן ליה דמכשיר בשמאל שמעינן ליה דמכשיר בשמאל
דהא קידוש קומץ במנחה
כקבלה בדם וחנגא קבל בשמאל
פסול ור"ש מכשיר גירסת רש"י
של מהר"פ וכת"י: יכן תיבת
עובדה נמחק: ינן קדש קדשים
ווהות "נמחק: ידן כחטאת דביד
ווימיו מרונד הביות לדב ידיני
מינו מרונד במואת לדב ידיני
מינו שרונד במואת
מינו שרונד
מינו שרונד
מחור
מחו נמחק נ"א עובדה בימין . ומקטירה כמתנות דם דחטאת , שהוא בידו ממש ובעיא ימין דכתיב ביה ונתן ב) אצבעו וכהונה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן ומודה מודה וה"נ אמרינן בברייתא בפ״ב דזבחים באצבעו ונתן מלמד שלא תהא מתנתו אלא בימין: בא לעובדה להקטירה בכלי דבכלי עצמו נותנה ע"ג מדריקת אשם שהוא בכלי ולא כזריקת אשם שהוא בכלי ולא באצבע דמכשיר רבי שמעון [זריקה] בשמאל משום דלא כתיב אצבע כדאמרי׳ לעיל זרק (דף כה.) פירש בקונטרס דמכשר בשמאל משום דלא עדיף מקבלה דמכשר רבי שמעון בשמאל וגם זה קשה דלעולם אימא לך דעדיף בשמאל פסול ור״ש מכשיר והקטרת קומץ במנחה כנגד משום דכמיב בה קרא יד יד דרבא ושמא לא מסתבר ליה למדרש דעדיף מקבלה ואם תאמר מאן דבעי קידוש קומץ היינו רב נחמן לחמן בהקומן רבה (דף כו) ^{ס)} פליג איהודה בדי חייא ויש לומר דהוה מפרש בא לעודה ביד בקמילה גופה כדמשמע המא לקמן בהקומן רבה (דף כו) ^{ס)} פליג איהודה ביד בדי הדבי חייא ויש לומר דהוה מפרש בא לעובדה ביד בקמילה גופה כדמשמע המא בהעלאה ביד להקטיר לאחר שמקדש בכלי: לקובוץ דמנחת חושא. אף על גב דוימלא כפו ממנה לא כתיב במנחת חוטא ומיניה בחן ילפינן לעיל יד דל לקמילה: קבוץ ועלה בידו צרור. ואם חאתר מאי איריא עלה אפי נשאר בשיריים נמי דהויא לה מנחה שחסרה מולד מפולה כדאמרן לעיל יש לומר שאין רבא מלחל לנמנם העשרון שלא יהא בו מעט יותר מים חאתר לרבי יהודה הודי ביותר ביותר במולד למולה ביותר בי ריקת דם במזבח ואשם לאו רוקא אלא לישנא דקרא נקיט . השתא נפקא לן קמיצה בימין ומהכא נפקא דכל עבודות מנחה הנעשות ביד ימין בעי ודי ד למה לי ע"כ: מו) דאין

ש. ששתון ששת יצא כו נעש יונג ומס ממומר וככל "סודה" והי דל הה לי ציב: מו דאין לי נמי שב לחוק בין קמולה פסולה לקמולה הנעשית מפסולין: זה משנה בשים מקום: לי נמי שב מו מחודליוניש (מו) מאודליוניש (מאי פרד) מו מאי לא פליג (מאי פרד) או מאי לא פליג (מאי פרד) מאי מאי בין בין מו מחודליוניש מחודליוניש מחודליוניש מחודליוניש מחודליוניש מידקו והיל הא אי גמי גרי מי מו לאו משום דכתיב כחונה אלא מהיקשא דואת התורה כי. מהריפ: יו) דאפי צי נימן כלקליק, זימן חובתו אי נמי גרי בס במן החודל בליש מדבתיב: כו) ומשני בריש דכהונה בשני כוי כמו שפישהים ברש פירקו וייל הא אי גמי גיון היל ואי מון הייל ואי מון היל האי מון היל האי מון הילון שלא מהשריו מהשריו מהשריו ופליג עליה בחדא רמל בשמאל בי מו פריו ביו וריש הרילי. בעי ימין. מהר"פ: ל6) כר"ש בחדא דיליף שלא כהכשירו מכהכשירו ופליג עליה בחדא דמלק בשמאל: ככן פסול כיון: כגן וכ"ש בקבלה א"ג לישמעינן פלוגתייהו בתרוייהו וריב"א פי׳ דהיינו הא דתנן בזבחים קבל בימינו ונתן לשמאלו יחזיר לימינו ולא פליג ר"ש וע"כ משום דוריקה בעי ימין קאמר יחזיר לימינו דאל"כ אמאי יחזיר לימינו. מהר"פ: כו) מגז"ש דאצבע: כו) דהיינו היקשא וחטאת גופיה: כו) בקונטרס לותיב: כו) ניחא ליה לפרושי: כמן ומיניה הוא דילפינז:

ונהן לשמאלו יחזיר ליטנע קודס קמוללה ופסולה כדחמרן לעיל וים לומר שלין כגילות ל5 מרותיו וונהן לשמאלו יחזיר ליטנע הקודס קמוללה ופסולה כדחמרן לעיל וום לומר שלין כגילות ל5 מרותיו לשמאל בישר ביר ירש ורביר ירש ורביר לאקדושי מיט משום דבעי לאקדושי במושפן מן הצואר לרצפה ואספו שהוא פסול מכלל דר"א ור"ש לא בעו קדוש אלמא מאן דבעי קידוש עותן לשמאל נשמאל נשטר מבשר יד יד כר לקמיצה נופה מדיהודה בריה דר איז נפאף במדיח בארות הכלי ולא בנחנת הקומץ, מהריפ: זן קומץ בשמאל אכשורי מבשר יד יד כר לקמיצה נופה מדיהודה בריה דר איז נפאף אינו וווא בארותי ביר אלחנן דחירץ קושית הריי יעקב דאורליניש דרן סוניא דהנא מביא לה דבר הלמד בנו"ש אינו חוד ומלכל בדיקש והצבע אצבע אוני אות ולא לפינן שאר קדשים מחטאת מהיקשא דואת התורה איני תויקטא דואת המורה שהרי וישל באוש אינו חוד המהרי היישור המודי באוד היישור באוד היישור באוד היישור באוד המודי של היישור המודי האוד היישור הוא היישור המודי האוד היישור הוא הוא היישור הוא הוא היישור הוא היישור הוא היישור הוא הוא היישור הוא הוא הוא היישור הוא של הצבע את אוני אול מיישור שור הוא הוא הוא היישור הוא הוא הוא היישור היישור היישור הוא הוא הוא היישור הוא הוא הוא היישור הוא היישור היישור היישור היישור הוא הוא הוא היישור הוא הוא הוא היישור היישור היישור היישור היישור הוא הוא הוא היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור הוא הוא הוא היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור הוא הוא היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור היישור הוא היישור הייש הא הוא סבר דדבר הלמד בגז״ש חוזר ומלמד בהיקש דהא עובדה בימין כחטאת היקש הוא וחטאת בימין גז״ש דאצבע אצבע וי״ל דרוצה

כרבי שמעון דכהונה בעיא אלבע משמע בהדיה דר' שמעון יליף שהר קרבנות מחטאת והשיב לו ר"ת דגרסינן הכא והרי מליקה כו' ותנן מלק בשמאל פסולה ומשנה היא בזבחים בפרק חטאת העוף (דף סת.) הכי תנן לה התם כל הפסולים שמלקו מליקתן פסולה ואינה מטמאה בגדים אבית הבליעה מלק בשמאל או בלילה כו' והש"ס הביאה בקולר שכן דרך הש"ם לקלר כמה משניות והסופרים

טעו כאן וכתבו במקום מליקה זריקה ועוד אמר ר"ת דאפי׳ גרסינן זריקה מלינן למימר דהאי תנא סבר כרבי שמעון אבל ר' שמעון לא סבר לה כוותיה דלא יליף ימין בזריקה בשאר הרבנות מחטאת והשה לפר"ת דאפילו גרסי׳ "ו כי דמלק על כרחין אמת הוא

א [מיי' פי"א מהלכות פסוה"מ

מוסף רש"י

. זרק בשמאל פסול ורבי ורכי שמנוען מכשיר. לפולר ורכי שמעון מכשיר. לפלד ל. לפלד ל. לפלד ל. המהמוס קלי דלה מתכ בהו לכנע לל וחלקו הכהנים, לכל בויקת המולה לעד עודה בל לל בייקו בל לל בייקו בל לל בייקו. האל ה זה דאמר בלל בייקו, ראל ה זה דאמר בכל במנחות בפייק ודף י. לל המילה בפרסת מלורע יד דל לקמילה בפרסת מלורע שותו בייקו והי לה שותום בפייקו מלורע שותו בייקו והי לה שותום בפייקו מלורע שותום בייקו והי לה שותום בייקו והייקו הייקו עשיר כתיב על תנוך אזן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית וקרא ימירא הוא כדמפרש התם וקאמר רבא יד דמנורע אמי לג״ש למיגמר יד המלוכים לחיי לניישל למינותר יד הקמילה מינה שהחם למינות הייכלם המיני יד הקמילה ויונלל כפו ממנה למה לי. יד הייכל הקיידוש קוהמץ, ככלי שרת שיהם בימין שיחח הכלי שהול מקדש כי נימין שיחח הכלי שהול מקדש כי דבעי שרול און דאמר גמי דבעי קידוש קומץ, דלוכים למעוללי הילוני מהם הדמילותה בדייש התם במילתיה דר"ש, ואיכא למ"ד הכל מודים בקומץ קיתן שנת ככל מנתחה קדש בידו אתר קרא בתנחה קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם, להכי איתקש תנחה לחטאת ואשם לותר לך בא לעובדה ביד ואשם לותר לך כא לשודה ביר שודדה ביתין במטאם שזריקם דמה ביר יומין במטאן להנה ולא בכלי ובעיל יומין דמתי בה אלבים ובחים בדה הח. ברשאת ובאשם. להם שאתם שוחם במלומיים, ובחים שאתם שוחם במלומיים, ובחים המעודה ביר. היים, בד של של במקום הייפנו זה במלום במעוד ביר. הייפנו זה במלומים של במקום הייפנו זה במלום משטרב ביר. (להלן בו.) בהולכת הקטרה ביד שלת בכלי (זבחים יא.). עובדה שלא ככל תבחים יא.) עובדה מסקותו כה כוריקת ברמין הסקותו כה כוריקת כה מוריקת ברמין יהי משקותו כה כוריקת בכלי. רשא לעודבה בכלי. רשא לעודבה במאלו, רשא לעודבה במאלו למובח וליקן בכלי שקדשה כחוכה מקו הכלי על האשים, כוריקת בשאלו עול האשים, כוריקת שהם שחלא עו הכלי על האשים, כוריקת שאינה בישים שחלא עו הכלי למובה דם שאינה בישים אלאונו צלא כורינו עול היונים אלאונו צלא כורינו עול בריינות אלאונו בלא כורינות בריינות שאינה בנחינת אלבע דלא כתיב אלבע אלא בחטאת, וכשרה בשמאל לר"ש בכל הזבחים חוץ במחלל לריש בכל הוכחים חוץ מחסים במחלל ביי עם ככל הוכחים לקוען בפרק מחסים שיי עוש כי עוש כי כד: ז זרק במחלל בשל וריש מכשיר חוץ מחטלת, שבול הלביע מחסים דריש תכתי בעי אלבע וכחונה דגמיינן מחלורע דכחיי בייה אלצב ובחונה זימון ועובל מכונ בל אלבע מכון בל מכונ ביו אלבע והמונים ובוריקת בייה אלצב והמונים ובוריקת בייה אלצב והמונים בל המונים ביו אלבע של ברונה ביו אלבע מיים בל אלבעות מונים בל של ברונה ביו חומולם משיים מחומולם משיים מחומולם משיים מחומולם משיים בייחים מחומולם מיים בייחים מחומולם משיים בייחים מחומות אלא כהונה חוץ מחטאת (שם זבחים יא.). הואיל ואמר ר"ש. בפ"ק דמנחות (ו.) בדין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה הוח שתהם מנחם חוטם טעוכה שמן ולבונה שלו יהם חוטם שמן ולבונה שלו יהם חוטם עשכר ותפני מה לה הטעיכה שלה יהם קרבנו מהודר, היותם משמע לן. יד יד דכבה משמע לן. יד יד דכבה משמע לן. יד יד דכבה מתוחב ולם מהוחבר שלה קרבנו המחום ולה מהדרב שלה חבה מתוחב ולה